

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ

Δραχμ. 16.

Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήνην.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι. τριῶν ὀ στίχος λεπτά 25.

Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Θεσσαλία.

Ἡ γῆ, ἡς τὴν μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἕνωσιν ὠρίσθη ἡ Ἑυρώπη ἐν Κωνσταντινουπόλει, διασχίζεται εἰς δύο μέρη ὑπὸ τῆς ὑψηλῆς καὶ γραμμωτάτης σειρᾶς τοῦ Πίνδου, καθήκουσης ἀπὸ τοῦ βορείου ὀρειοῦ εἰς τὸ νοτιοανατολικόν καὶ ἀποτελομένη φυσικὸν ὄριον Θεσσαλίας καὶ Ἡπείρου.

*Ἀπὸ τῆς σειρᾶς ταύτης, ἐγγυς τοῦ διαδοχικοῦ Μετσόβου, πηγάζει ὁ Πηνειός, ῥεὼν μακίανδρον διὰ τὴν πρὸς ἀνατολὰς, πρὸς τὰ Γοίκκαλα καὶ τὴν Ἀχρυσάαν, καὶ ἐκβάλλων εἰς τὸ Αἰγχεῖον διὰ τῆς πελοποννήσου κοιλάδος τῶν Τεμεσσῶν. Τοιοῦτον ῥεῖον ἢ Θεσσαλία διαιρεῖται κατὰ πλάτος εἰς δύο μέρη, καὶ διαφέρειντὰ ἄλληλων. Τὰ βόρειον εἶναι ἀγριον, ὄρειον, δυσπρόσιτον, καὶ καλύπτεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ὑπὸ δασῶν πυκνοτάτων. Πρὸς ἀνατολὰς τοῦ ὄρειου μέρους, μεταξὺ Πηνειοῦ, Ἑυρώπου καὶ θαλάσσης, ὑψοῦται μεγαλοπρεπὴς ὁ πολὺπυκος Ὀλύμπος, ὅστις κατὰ τὰ ἐπιχώρια δημοτικὰ ἄσματα ἐρίων ποτὲ πρὸς τὴν γείτονα Ὀσσαίαν ἐφαινόμετο λέγων.

Ἡ ἄνω ἀνατολικὴ καὶ ἡ ἄνω δυτικὴ εἰς βουλήν τοῦ ἀλλοῦ Θεσσαλίας, ὁ τερπικέρανος Ζεὺς, εἶναι, ὡς ἔφασι, ἡ εὐχέλεια, ἡ ἐπὶ τῶν κατωτέρω ῥαχίων ἀναπηροῦσι πολλαχοῦ πυρακίδαί, σφηκοκτισμοί. Ἡ φρενὴ σπρίγγα κατ' ἐξοχὴν ἐπὶ τῶν βορείων καὶ τῶν δυτικῶν κρημῶν κυριώτερα δένδρα εἶναι ἡ δοῦς, ἡ ὄξυς, ἡ πίτυς, ἡ πεύκη, ἡ ἄγρια ἐλαία, θάμνοι δὲ ἡ ἄγνος (λυγαρία), ἡ ῥοδοδάφνη κτλ. Ἐν ταῖς κοιλάσι φύεται ἄφθονος ἡ ἰσπανικὴ καστανεὴς ἐκατέρωθεν δὲ τοῦ ποταμοῦ καὶ τῶν ποταμιῶν σκεπάζονται αἱ ὄχθαι ὑπὸ δασφύλλων δένδρων καὶ τῆς δάφνης τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἐν ταῖς δάσεσιν ἐμφωλεύουσιν ἔλαφοι, λύκοι καὶ αἰγῆς ἄγριοι. Ἐπὶ τῶν κλιτύων καὶ ἐν ταῖς κοιλάσιν ὑπάρχουσι πολυάριθμοι κῶμαι, τὰς ἑσθλοχώρας λεγόμεναι, κατέχουσαι γῆν ἰδίαν, ἀπὸ κλαυμένην πάσης φρουδαλικῆς καὶ οἰκισθῆναι ἄλλης δουλείας. Ἐκ τῶν κατοίκων οἱ μὲν εἶναι Ἕλληνας, οἱ δὲ ἐν μέρει ἑλληνισμένοι Κουτσόβλαχοι ἔχοντες πάντη ἰδιόρρυθμον ἔθνητα. Ἡ γῆ οὐδέποτε ὑπεδουλώθη τελείως, διότι οἱ ἀτίθησοι ὄρειοι διέτωσαν τὸ παλαιὸν πνεῦμα τῆς ἀνεξαρτησίας. Διὰ τοῦτον τὸν λόγον οὐκ ὑπάρχουσι παρ' αὐτοῖς Τούρκοι βέηδες ἢ τὰς Μουσουλμάνοι γαιοκτῆται ὡς εἶπαι δὲ ἕως τῆς σήμερον ἀναλλοίωτον τὸ ἀρχαιότατον σύστημα τῆς κατὰ δῆμους αὐτοδιοικήσεως. Ἐκάστη κώμη ἐκλέγει ἴδιον Μουκτάρ καὶ τοὺς δημογεροντας, οὗδε μὲν δὲ ἀνεχεται ἑξωθεν ἀνάμειν εἰς τὰς δημοτικὰς ὑποθέσεις τῆς. Μέχρι τῶν ἀρχῶν τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκατονταετηρίδος ὁ τούρκικος στρατός ἀπωθεῖτο μετὰ δριμύτητος καὶ ὑπερηφανίας πολλῆς ἢ φυλακὴ τῆς χώρας ἦτο ἀνατεθειμένη εἰς τοὺς ἐγγχωριούς ἀρματωλοῦς, ἦτοι τὰ παλληκάρια ἑκαστον δὲ τῶν χωμάτων τῶν πρώτων εἶχε προϊτάμενον χριστιανόν, πρωτοπαλληκάρην καλούμενον, οὗτινος τὸ ἄξιωμα ἦτο κληρονομικόν. Κατὰ παλαιὰν παράδοσιν ἡ δύναμις αὐτῆς ἠριθμοῦται ἐπὶ τῆς ὕψους

κατακτήσεως. Οἱ Τούρκοι ὑπέταξαν ῥαδίως τοὺς ἐν ταῖς παιδιάσιν ἀπαντήσαντες δὲ μεγάλην ἀντίστασιν ἐπὶ τῶν ὄρειων, ἔκριναν συμπεριότερον νὰ ἀφώσι τοῖς ὄρειοις τὸ δικαίωμα τῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ ἠκέσθησαν εἰς μικροὺς φόρους ἐνιαυσίους. Μετὰ τινὰ χρόνον οἱ πασάδες ἐβουλεύθησαν νὰ ἀυξήσωσι τὴν ἐξουσίαν τῶν, καὶ ἐπειράθησαν νὰ λάβωσι κύρος ἀπόλυτον ἐπὶ τῶν κατὰ τόπους στρατῶν. Πρῶτον βῆμα εἰς ἐπιτεύξιν τοιοῦτου σκοποῦ ἦτο ἡ ἐν τοῖς στρατηγικωτέροις χωρίοις σύστασις πολυαριθμῶν στρατιωτικῶν σταθμῶν ὑπὸ τοῦς Δερβενταγιάδες, ἦτοι τοῦς φύλακας τῶν στενῶν ὁδῶν δὲ τὸ σύστημα διηθουῖν ἀνώτερος ἀξιωματικός, ὁ Δερβεντηπασά. Οἱ ὄρειοι, καίπερ νοσήσαντες εὐθέως τὸ ἐπικίνδυνον τῆς καινοτομίας, δὲν ἀντέταξαν παραχρῆμα προφανῆ ἀντίστασιν ἄμφωτερα δὲ τὰ συστήματα ἐσώζοντο καὶ ἐνήργουν παραλλήλως μέχρι τῶν μέσων τῆς παρελθούσης ἐκατονταετηρίδος, ὅτε ἡ τῶν στενῶν φυλακὴ ἀνετέθη οὐχὶ πλέον εἰς τακτικὸν στρατὸν ὀθωμανικόν, ἀλλ' εἰς Μουσουλμάνους Ἀλβανούς, ἀσπόνδους τῶν Ἑλλήνων ἐχθρούς. Ἐκτοτε ἀδιαλείπτους ἠγωνίζοντο ἄγωνα, οἱ ἀρματωλοὶ καὶ οἱ Ἀλβανοὶ στρατιῶται μετ' ἀμφοτέρωθεν τύχης, ἀχρὺς οὐ ἀπεδείχθη Δερβεντηπασάς ὁ ἐκ Τεπελείου Ἀλῆ πασά. Ὁ πολυμήχανος οὗτος Ἀλβανός, βουλεύθη νὰ καθυποτάξῃ ἐκυτῶν ὄλην τὴν Ἡπείρον καὶ τὴν Θεσσαλίαν, κατῴθησε νὰ διαλύσῃ τὸ ἀνεξάρτητον σύστημα τῶν ἀρματωλῶν δὲν ἠυμοίρησεν ὅμως νὰ καταβάλῃ τὸ παλαιὸν φιλελευθρον τοῦ λαοῦ πνεῦμα οἱ διασεκεδασθέντες ἀρματωλοὶ, βρέως φέροντες τὴν νέαν τῶν πραγμάτων τάξιν, ἀνέβησαν ἐπὶ τὰ δυσπροσιτώτερα μέρη τῆς χώρας καὶ ἐγένοντο κλέπται. Σημειώτεον ὅμως, ὅτι οἱ κλέπται τοῦ Ὀλύμπου ἠνώχλων καὶ ἐσύλουν μόνον τοὺς Μουσουλμάνους, διῆγον δὲ ἐν εἰρήνῃ πρὸς τοὺς ἐκυτῶν ὁμογενεῖς καὶ συμπολίτας, οἵτινες τοὺς ὑπελάμβανον προτάτας τῆς χριστιανικῆς πίστεως, ἐθαύμαζον δὲ τὴν ἀνδρείαν τῶν, τὴν ἀκρίβειάν τιν εὐθυβολίαν, τὴν θανάσιμην καρτερικότητα, τὴν πρὸς τὰς γυναῖκας ἱπποτικὴν συμπεριφορὰν καὶ τὴν στωικὴν ἀπάθειαν, μεθ' ἧς, αἰχμαλωτευόμενοι, ὑπέμενον τὰς φρικωδέστατας τῶν βασάνων. Ὀσακίς ὑπὸ μεγάλῃς ἐνδείας ἠναγκάζοντο νὰ ληστεύωσιν ὁμοθρήσκους, κατετίλουν μοναχοὺς καὶ ἐπισκόπους, οὗς ὑπελάμβανον φίλους τῶν Τούρκων. Ἀρχομένης τῆς καθ' ἡμᾶς ἐκατονταετηρίδος, ὅτε ὑπερῶσκον αἱ ἰδέαι τῆς ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, νοήσας ὁ Ἀλῆς, ὅτι ἡ δύναμις νὰ ἐπωφεληθῇ τοὺς Ἕλληνας χάριν τῶν ἐκυτοῦ σκοπῶν, ἐπεχείρησε διαπραγματεύσεις πρὸς κλέπτας καὶ ἀρματωλοὺς καὶ ἐπεκαλέσατο εἰς βοήθειαν τοὺς παλαιωτάτους ἐχθρούς του. Καὶ αὐτὸς μὲν ἐπέτυχε τοῦ σκοποῦ αἱ συμμορίαι ὅμως, ὅσας τὸ πρῶτον ἐκάλεσεν εἰς τὸ εἶναι διὰ τῶν διωγμῶν, καὶ ὅσας κατόπιν συνήθροισεν διὰ τῶν προσκλησέων του, ἀπεδείχθησαν πρὸς τῶν στρατιῶν, αἵτινες ἐπειτα ἠγωνίσαντο ἐπὶ τῆς μεγάλῃς ἐπαναστάσεως. Μετὰ τὴν λήξιν τοῦ πολέμου κλέπται καὶ ἀρματωλοὶ ἐγένοντο ἀ-

φαντοὶ, ἡ δὲ φυλακὴ τοῦ ὄρους ἀνετέθη εἰς Ἀλβανούς, ἀλλ' οὐδέποτε ἐξελιπε τὸ φιλελευθρον πνεῦμα οἱ ὄρειοι τοῦ Ὀλύμπου αἰετοῦ ἐνθουσιωδῶς ἐπεσημήσαν εἰς πᾶσαν ἐπιτυχίᾳ τῶν Ἑλλήνων ἀπέπειραν ὑπὲρ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ μικροῦ βασιλείου τῶν Δυσμῶθεν τοῦ Ὀλύμπου, καίτοι ὀλιγάθραπος καὶ ἀγνωστος χώρα, ἡς τὴν ἔαχιν ἀποτελοῦσι τὰ Καμβούνια ὄρη, συνδέοντα ἐν σχήματι τοῦ γράμματος V τὰς δυτικὰς ἀκρας τοῦ Ὀλύμπου καὶ τὰς ἀνατολικὰς τῆς Πίνδου, καὶ ὑψοῦμενα ὡς ἀνυπερβλήτος φραγμὸς κατὰ τῶν ἀπὸ βορρᾶ εἰσβολῶν, διότι ἔχουσι πλείστας μὲν δυσβάτους διόδους, ἂν ποιοῦνται γρήστον οἱ λησταὶ δύο δὲ μόνον ἐξοχὰς προσιτὰς εἰς ἱππικὴν δύναμιν. Διὰ τοῦτον ἴσως τὸν λόγον ἡ βερολινεῖος συνδιάσκεψις συνέστησε τὰ Καμβούνια ὄρη μέλλον ὄριον Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος.

Καταβαίνοντες εἰς τὸ νότιον ἡμισυ τῆς Θεσσαλίας, εὐρίσκομεν χώραν πάναυ διάφορον, εὐρείαν διπλοῦντι, πολυὺδρον καὶ εὐδαίμονα πεδιάδα, διακοπτομένην πολλαχοῦ ὑπὸ ὕψωδων λόφων, ὀριζομένην δὲ πρὸς νότον ὑπὸ τῆς Ὀθρυς. Ἐἰς δὲ ἡ ὄρυς τῶν ἑσθλοχῶν ὄριον τοῦ βασιλείου ἀπὸ τῆς Πίνδου ἀχρὺ τοῦ Παγασαίου κόλπου. Ἐπειδὴ ἡ μερὶς αὕτη οὐδένα εἶχεν ἀνυπερβλήτων φυσικῶν φραγμῶν κατὰ τῶν ἑξῶν ἐποικίσεων, οἱ Τούρκοι ἐγκατέστησαν ἐν αὐτῇ ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἀλώσεως, καὶ ἐκτοτε ἐμειναν οἱ κύριοι γαιοκτῆται. Κατὰ τὸ δυτικὸν τῆς πεδιάδος εὐρίσκομεν Μουσουλμάνους ἀγρότας, οἵτινες, διὰ τὴν ὀρφνῶδη χροιάν καὶ τὴν ταταρικὴν ὄψιν τῶν, φαίνονται οὐχὶ Ἕλληνας ἢ Σλάβοι ἐξωμόται, ἀλλὰ γνήσιοι Ὀσμανίδαι, ἀπόγονοι τῶν ἐπὶ τῆς ἀλώσεως ἐκ τῆς Μ. Ἀσίας ὑπὸ τὸν Τουρκὸν βίην μεταναστευσάντων, ἵνα ματαίωσι τὰς ληστρικὰς ἐπιδρομὰς τῶν γειτόνων Χριστιανῶν ὄρειων. Ἐλθόντες ἐκ τοῦ Κονιάχ, ἦτοι τοῦ παλαιοῦ Ἰκονίου, καλοῦνται Κόνιαροι, καὶ διετήρησαν πλείστας τῶν πατρῶων ἀρετῶν ἀλλὰ τὸ πρὸς τοὺς χριστιανούς ἀδιάλλακτον μίσος τῶν τοῦς ἀπέδειξε φανατικώτερος τῶν Μ. Ἀσία ὁμοφύλων. Ἐν ταῖς ἐπιλοίποις θεσσαλικαῖς πεδιάσιν ἀνήκει τὸ ἔδαφος ὡς ἐπὶ τὸ πλείστον εἰς Μουσουλμάνους ἀλλ' οἱ τοῦτο καλλιεργοῦντες ἀγρόται εἶνε ἅπαντες Ἕλληνοὶ ἢ Κουτσόβλαχοι τὸ γένος καὶ Χριστιανὸς τὸ θῆσκευμα. Συνήθως οἱ βέηδες ποιοῦνται πᾶς διατριβὰς ἐν ταῖς πόλεσι καὶ ἐπιτρέπουσι τὴν διαχείρισιν τῶν τσιφλικίων τῶν εἰς σουμερπασῆδας ἦτοι ἐπιτρόπους, τοὺς πλείστους Μουσουλμάνους Ἀλβανούς. Οὗτοι, πάλιν ἐκμισθοῦσιν αὐτὸ εἰς ἀγρότας ἀντὶ ὀρισμένου ποσοῦ τῶν προϊόντων. Ὀσακίς ὁ ἀγρότης παρέχει αὐτὸς τὸν σπόρον, ἀποδίδει συνήθως τὸ τρίτημόριον τοῦ σίτου, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς δεκάτης ὅσακίς δὲ παρέχει τὸν σίτον ὁ γαιοκτήτης, ἡ συγκομιδὴ χωρίζεται εἰς δύο ἴσας μοίρας, μετὰ τῶν ἀφαιρέσεων τῆς δεκάτης καὶ τοῦ σπόρου. Ἀγρότης ἐργαζόμενος δι' ἐνὸς ἀρότρου σπείρει 12 μεδίμους σίτου καὶ 7 κριθῆς, πρὸς δὲ τοῦτοις διὰ τὰ κτήνη αὐτοῦ βρόμην, ἡς δὲν συμμετέχει ὁ γαιοκτήτης, τοῦ δὲ θέρεος ὀσάπρον ἢ ὀσάπρον

κατά την άσπιδον τῶν ἐδάφους. Ἐπειδὴ ἡ συγκομιδὴ ὑπάρχει κατὰ μέσον ὄρον διαπλασίων τοῦ σπόρου, ὁ ἀγρότης ἔχει ἔττιαν πρόσδον 22 λιτρῶν, πλὴν ὅσων κερδαίνει ἐκ παιρνίων, ἀγγελῶν, σπασάμου, χόρτου ἀμπελώνων, μελισσῶν, μετάνης κλπ. Ταῦτα δὲ πάντα ὑπερακοῦσιν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ, διότι καὶ τὰ ἐνδύματά του κατασκευάζονται οἰκοὶ καὶ ἡ τροφή του εἶνε λιτωτάτη. Ἀγοράζει μόνον ἔλαιον, ἔλαιας, ἰχθὺς τετασιγευμένους, ῥακὴν, καφέ, σάκχαρι. Φόροι ἐν καιρῷ εἰρήνης εἶνε ἡ δεκάτη τῶν καρπῶν, περὶ τὰ 30 γρόσια ἢτοι 25 σελίνια ἐπὶ τῆς ἰδιοκτησίας (Βεργί), 43 γρόσια ἢτοι 7 σελ. 9 δην. εἰς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας, 3 σελ. τῷ ἐπισκόπῳ καὶ μικρὰ εἰσφορά ὑπὲρ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἐφημερίου. Κατὰ κακὴν μοῖραν ταράττωνται ἐπίσης τὸν θεωρητικὸν τοῦτον προϋπολογισμὸν ἡμέραι ἀργίας καὶ μέθης, ἐκτακτοὶ καὶ βίαιαι ἀπαιτήσεις τοῦ γαιοκτητῆ, τοῦ ἐργολάβου καὶ τοῦ ληστοῦ καὶ νόσοι ἐνσκήπτουσαι εἰς τὰ κτήνη· καθόλου δὲ εἰπεῖν, ὅταν ἡ χώρα ᾖ ἡσυχοῦς, ἡ τοῦ ἀγροῦ τὴν τύχη δὲν εἶνε σκληρὰ. Κατὰ νόμον ἔχει δικαίωμα νὰ ἀλλάξῃ τὸν διατριβῆς, ἐάν θελήσῃ, καθ' ὅσον ὁ ἰδιοκτήτης εἶνε ἐλεύθερος νὰ τὸν ἀποβάλῃ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ ἐνιαυτοῦ συμβολαίου· ἀλλ' αἱ τῆς διατριβῆς ἀλλαγαὶ εἶνε ἀπαισιώταται· διότι οἱ μὲν εὐπορώτεροι τῶν ἀγροῦν στέργουσι τὴν τύχην των, οἱ δὲ ἄποροι κρᾶτῶνται ὑπὸ τῶν χρεῶν. Ἄλλοι ἀγροῖται μένουσιν ἀείποτε ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, διότι ἔκτισαν καταλύματα, ἐν οἷς καλλιεργοῦσιν ἀγροῖς. Ἐν ἐκάστῃ κώμῃ ἐπικρατεῖ εἶδος τι ἐπιτοπιῶν αὐτοδιοικήσεως, ἐκλεγόμενων τῶν προεστώτων καὶ τῶν δημηγορούντων ὑπὸ τῶν οἰκογενειάρχων· ἀλλ' ἡ αὐτοδιοίκησις εἶνε πολλακτῶς φαινόμενη μᾶλλον ἢ πραγματικῆ, καθὼς δὲ κοινότης ἦτοι ἐπίτροπος, ἐξελέγει κατὰ τὴν μᾶλλον καὶ ἡτὸν τὴν τῶν κοινῶν διαχειριστῆς· ἐν τῷ δὲ ἀποβάλλει μικροὺς τυράνους, ἀλλ' αὖτις τὰς ἐπιτοπιῶν τοῦ συμβολαίου τᾶς εἰσφέρει καὶ τῆς φραγμῆς σπύδιότατος. Ἐντεῦθεν ὑπάρχει σπάνις μὲν ἐργασίας, ἀφθονία δὲ ἀργῶν, δὲν νὰ φροντίζῃ νὰ μὴ μεταβῶσιν οἱ ἀργῶνται τοῦ εἰς ἄλλο κτήμα, διότι μετὰ δυσκολίας μεγίστης εὐρίσκει νὰ τοῦ ἀναπληρώσῃ. Καὶ εἰς γαιοκτητῆς, οἱ χαίροντες ὑπόκληρῶν ἐπιτοπιῶν φιλοφρονῶντες, τοῖς γεωργοῖς, πρῶτον μὲν δὲ χορηγούντες εἰς ἐπιλύδας ἀργύρια ὁπῶς τοῖς ἀπικαλάσῃ πάντοτε πρὸς τοῦς τῶς κυρίουσιν τῶν ὑποχρεώσεων, δὲν εὐρίσκασι χεῖρας εἰσπράξεως εἰς καλλιέργειαν ὅλης τῆς ἀρσίου γῆς των, ἢς μεγάλη μερὶς ἀφίεται εἰς νομάς. Ἐκμισθῶνται δὲ αὐτὴν τοῦ χειμῶνος Ἀλβανοὶ ἢ Βλάχοι ποιμένες, οἱ μὲν ἀπὸ Δίβρας, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Πίνδου καταβαίνοντες μετὰ πολυαριθμῶν βοσκημάτων. Κατὰ τὸν κ. Βλῶντ, τὰ τέσσαρα κτήματα τῆς νοτίου Θεσσαλίας, Ἀλμυρὸν, Φάρσαλα, Κερδίτσα, Τρίκαλα ἔχουσι 200,000 κατοίκων ἢτοι 180,000 Χριστιανῶν καὶ 20 χιλ. Μουσουλμάνων. Ἐκ τῶν Χριστιανῶν 8 τοῖς 100 εἶνε Βλάχοι, οἱ δὲ λοιποὶ Ἕλληνας. Ἐπάρχουσι 273 κτήματα μετὰ 88,575 Χριστιανῶν μισθιωτῶν. Πάντα ταῦτα ἐπὶ τῶν Κρματικῶν ἀνήκον εἰς Μουσουλμάνους· σήμερον δὲ 86 μετέβησαν εἰς χεῖρας Χριστιανῶν, ἀλλὰ δὲ 27 κατέχουσι Χριστιανοὶ ἅμα καὶ τοῦρκοι. Ἐντεῦθεν φαίνεται, ὅτι τὸ ἔδαφος, καὶ περ' ἀνήκον κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν δραστώσαν φυλὴν, περιέρχεται ταχέως εἰς τοὺς λιτωτέρους καὶ φιλεργότερους ῥιγιάδας. Ἀμὰ πελαγοθεσίας τῆς εἰς τὸ βραχέστερον προσάραθσεως θὰ διακρισθηθῶσιν οἱ τίτλοι οὐκ ὀλίγων γαιοκτητῶν· διότι, κατὰ τὴν ἐλθεσὶν τοῦ ἀξιοματικῶν Σύγγε, πολλὰ τῶν τσικλικῶν, καὶ δὴ τὰ εὐρύτατα καὶ ἄριστα, ἦσαν ἄλλοτε κῶμαι καὶ κρῖνότερες ἀημευθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Ἀλῆ πασᾶ, ἔπειτα δὲ πωληθεῖσαι. Οἱ ἀγροὶ φέρουσι καὶ νῦν τὰ ὀνόματα τῶν πρῶτων κυρίων των, ὧν οἱ ἀπογονοὶ τὰ καλλιεργοῦσιν ὡς ἄπλοὶ μισθωτοὶ, ἴσως δὲ εἶνε τῶν οἰκογενειῶν κατέχουσι τὰ παλαιὰ ἔχγραφα των. Ὅπως δὲ ἔπος ὁμοῦς ἐλπίζουσι πολ-

λοι, ὅτι τὸ ἄπαξ γεγόμενον ἄδικον θὰ κυρωθῇ ὡς δίκαιον. Ἡ πλείστη λοιπὸν τῆς Θεσσαλίας, ὡς ἐν τοῖς ἐμπροσθεν εἰδόμεν, σύγκειται ἐκ δύο πάνυ διαφορῶν μερῶν. Πρὸς βορρᾶν ἡ χώρα εἶνε ὄρεινῆ, αἰνεταὶ ἐπιτηδαιοτέρα εἰς νομάς ἢ εἰς γεωργίαν, οἰκοῦσι δ' αὐτὴν ἀγροὶ γαιοκτητῆται Χριστιανοὶ, διασώσαντες τὸ ἀρχαῖον πνεύμα τῆς ἀνεξαρτησίας, ἀποκλίνοντες δὲ εἰσὲς εἰς βρεινοὺς πολέμους ἢ εἰς ληστείας, κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἡ νότιος χώρα εἶνε εὐδαίμων, πλούριτος πεδιάς, ἢν οἰκοῦσι μεγάλοι γαιοκτητῆται Μουσουλμάνοι καὶ Χριστιανοὶ, καὶ μισθωτοὶ Ἕλληνας, Βλάχοι καὶ Τοῦρκοι. Ὀλίγας προσίθαμι λέξεις περὶ ἄλλου χωρίου, ἐν οὐδέτερον τῶν διαίρεσεων τούτων περιεχομένου· νοῶ δὲ τὸ χωρίον τὴν μεγάλην πεδιάδα καὶ τὸ βόρειον μέρος τοῦ Παγασαιῶν κόλπου ἀπὸ τοῦ Αἰγίου. Πρὸς νότον τοῦ Ὀλύμπου καὶ ἀπὸ τούτου διὰ τῶν Τεμπῶν χωριζομένη κείται ἡ Ὀσσα, ἀφ' ἧς καθίκει νοτιοανατολικῶς ἡ σειρά τοῦ Πηλίου. Οὐχὶ ἀπεικόντως ἐκάλεσεν ὁ Ὀμηρος τὸ ὄρος σείνοσιφυλλον. Τοὺς λόφους καλύπτουσι καὶ σήμερον δρυς, πυξῆαι, πελέαι, ἔλαιαι, ἰτέαι, κυπάρισσοι, μύρτοι, δάφναι· ἐν δὲ τοῖς παραδείσοις τῶν γραφικωτάτων κωμῶν φρονταὶ ἀφθονοὶ κασταναφαί, συκαί, συκάμενοι, καρφαὶ κλπ. Αἱ κῶμαι εἶνε αἱ εὐδαιμονέσταται τῶν ἐν τῇ εὐρωπαϊκῇ Τουρκίᾳ, οὐχὶ τοσοῦτον δ' αὖ τὴν εὐφορίαν τῆς γῆς, ἢτις δὲν εἶνε πανταχοῦ ἀρσίου, ὅσον διὰ τὸν μεγαλεπίβολον χαρακτῆρα τῶν κατοίκων, ἀπάντων Χριστιανῶν, καὶ ἀπάντων Ἑλλήνων τὸ γένος, τὴν γλῶσσαν καὶ τὸ φρόνημα. Καίτοι παραπονούμενοι ἐπὶ πολλοῖς φόροις, δὲν ἀγνοοῦσιν, ὅτι ἀπολαύουσιν εὐκαιρίας καὶ ἐλευθερίας μείζονος ἢ πάντες οἱ λοιποὶ βασιλεῖς. Περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐνεστώσης ἐκατονταετηρίδος εἶχον εὐρυτάτην καὶ ἀξιόλογον βιομηχανίαν, ἔριων, βαμβακῶν καὶ μετάνης. Τὰ ἐργαστήρια τῶν Ἀμπελακίων ἐτρέφον ἀπαντας τοὺς κατοίκους καὶ ὅσαν λίαν γνωστὰ ἐν ταῖς ἀγοραῖς τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Γερμανίας. Τῶρα οἱ καιροὶ ἤλασαν, διότι ἡ ἐγχώριος βιομηχανία κατεστράφη ὑπὸ τῶν μεγάλων ταταστρημάτων τῆς δυτικῆς Εὐρώπης· οἱ κάτοικοι ὁμοῦς διετήρησαν τὸ ἐπιχειρηματικὸν πνεῦμα των πολλοὶ δὲ ἐκ τῆς Ζαγοράς καὶ τῶν γειτόνων κωμῶν διατριβοῦσιν ὡς μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔμποροι οὐ μόνον ἐν Θεσσαλίᾳ, Μακεδονίᾳ καὶ Ὁσσίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς ἐπιστημότεραις ἐμπορικαῖς πόλεσι τῆς Ἀνατολῆς. Ἐκ τούτων δὲ οἱ πλουτήσαντες ἢ ἐπιστρέφουσιν οἰκάδε, ἢ ἐπιστέλλουσιν εἰς τὰς μικρὰς πατρίδας των ἄλλα ποσὰ ὑπὲρ τῶν ἐκπαιδευτηρίων καὶ ἄλλων φιλοφρονητικῶν ἰδρυμάτων. Πρὸ τοῦ τελευταίου Ρωσοτουρκικοῦ πολέμου ἡ Θεσσαλία, ὡς ἐπαρχία τοῦ φεύλως κυβερνωμένου ὀθωμανικοῦ Κράτους δὲν διετέλει κακῶς. Ἀληθεύει, ὅτι ἐπέκρτε διαχειριστικὴ κατὰ τῆς ἀσφάλειας ζωῆς καὶ ἰδιοκτησίας, ἡμαζον δὲ καὶ τὰ οικονομικά. Ἐν μὲν τῇ νοτίῳ Θεσσαλίᾳ τὸ εὐφορὸν ἔδαφος ἀπέφερον ἀφθονὸν συγκομιδὴν εἰς ἀγροῦς καὶ γαιοκτητῆς· χιλιάδες κτηνῶν διεχειρίζον ἐν ταῖς νομαῖς, Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι συνδιήγον ἐν ἀγάπῃ καὶ φιλίᾳ, ἢ δὲ κυβερνήσις εἰσεπράττετο μεγάλας παραδόους ἐκ τοῦ φόρου ἐπὶ τῶν κτηνῶν. Ἐν τῇ ὄρεινῇ καὶ δασώδει Θεσσαλίᾳ πρὸς βορρᾶν τοῦ Πηλίου, εὐδαίμων καὶ φαύλος ὠπλισμένον λησταὶ ἠώχλων ἐκ διαλειμάτων ἀγροίας καὶ περιηγητῆς· ὅτι ὁμοῦς οὐδέποτε κατέστησαν φοβεροί, τοῦτο ἀποδεκνύουσιν αἱ τῶν Ἀλβανῶν ποιμένων ἀνενόηλοι μεταναστάσεις εἰς τὰς πεδιάδας ἐν ὧρα χειμῶνος καὶ αἱ ἀνενόηλοι ἐπιστροφῆαι των ἅμα τῇ προσεγγίσει τοῦ ἔαρος. (Ἐκ τοῦ Χρόνου τοῦ Δονδίνου).

θόμεν, τὴν ἐν γένει κατάστασιν τῶν κτηνῶν εὐδαίμων. Καθ' ἃ ἐσπεύσαμεν νὰ πληροφορηθῶμεν περὶ αὐτοῦ, ἡ ἐσοδεία ἐφέτος τῆς σταφίδος θὰ ᾖ κατὰ 10 % ἀνωτέρα τῆς περυσινῆς, ἢτοι περὶ τὰ 220—230 ἑκατομμύρια λιτρῶν. Εἶνε ἡ μεγαλύτερα ἐσοδεία αὐτῆ ἐξ ὅλων τῶν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτου, ὡς φαίνεται, θ' αὐξάνῃ ὀλομέν κατ' ἔτος. Αἱ ἀμπελοὶ ὁμοῦς θὰ δώσωσιν ὀλιγώτερον πρῶτον τοῦ περυσίου κατὰ 30 ἢ 40 % εἰς πολλὰ μέρη. Εἰς τὴν Μεσσηνίαν μόνον ἀνεφάνη ὁ ἀθραξ καὶ ἐπήσχε ζημίας τινὰς· εἰς ὅλας δὲ τὰς ἐπαρχίας παρετηρήθησαν σπουδαῖα ἀποτελέσματα τῆς ἐκτάκτου ἐφετεινῆς ξηρασίας, ἢτοι ἡλιοπληξίας τῆς ὁποίας συνέπεια εἶνε ἡ ἀποξήρανσις τῶν βλαστῶν καὶ τῶν καρπῶν, οὐχὶ ὁμοῦς καὶ ὀλοτελής τοῦ κλήματος, τὸ ὅποῦν τὸ ἐπόμενον εἶος ἀναδίδει νέους βλαστούς. Παρετηρήθη δὲ καὶ διὰ πρώτην φοράν ἡ νόσος περονόσπορον (peronospora viticola), ἢτις ἀνεπτύχθη ἐν ἐπιτάσει μὲν εἰς Μεσσηνίαν καὶ Πυλίαν, ὀλιγώτερα δὲ καθ' ὅσον προχωρεῖ τις βορειοδυτικῶς, ἢτοι εἰς Ἡλείαν καὶ ἀκόμη ὀλιγώτερα εἰς Πάρακ. Εἶνε δὲ νόσος αὕτη μεταδοθεῖσα ἐξ Ἀμερικῆς διὰ κλημάτων, τὸ πρῶτον τῷ 1877 ἐν Γαλλίᾳ, εἶτα ἐν Ἰσπανίᾳ τῷ 1879 καὶ πέρυσιν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐφέτος δὲ ἐν Ἀλγερίᾳ. Περὶ τῆς ἐνταῦθα ἐμφανισέως τῆς καὶ τῆς πορείας τῆς ἔγραψεν ὁ κ. Γεννάδιος εἶδος ἐκθέσεως πρὸς τὸν κ. Dumas, ἰσοβιον γραμματέα τῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν, ὅστις ἀνέγνωσε τὴν ἐπιστολὴν ἐν πλήρει συνεδριάσει τῶν μελῶν τῆς Ἀκαδημίας. Κατεχωρήθη δὲ αὕτη ὡς ἐπιστημονικωτάτη καὶ εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῶν Πρακτικῶν τῆς Ἀκαδημίας. Πιστεύομεν ὅτι περὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρω καὶ περὶ ἄλλων θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ κ. Γενναδίου καὶ ἡ καινὴ κή πρὸς τὸ ὑπουργεῖον ἐκθέσις.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Μέγα καὶ ὑψίστης σημασίας γεγονός τοῦ ἔθνικῶν ἡμῶν βίου συντελεῖται κατ' αὐτὰς, ἢ πρὸς τὴν μητέρα πατρίδα ἔνωσις τῶς ὑποδοῦλων ἐπαρχιῶν, καὶ τὸ γεγονός τοῦτο δὲν παρακολουθεῖται δυστυχῶς μετ' ἀναλόγου ἐνδιαφέροντος ἐκ μέρους τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου, οὐδ' ἡ συντέλεσις τοῦ συγκινεῖ ὅσον ἐδεῖ βαθέως πᾶσαν Ἑλληνικὴν καρδίαν. Ἐν τούτοις ἂν παρόμοιον γεγονός ἀπλῶς ὑπισσημαίνετο πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἢ εἰκόσι, τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν μετ' ἄλλου ἐθνουσιασμοῦ ἤθελε χαίρειτῆρα αὐτὸ καὶ ἐν τούτῳ ἤθελε διδῆναι τὴν ἀφειδίαν εὐέλπιδος μέλλοντος. Τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς τοῦ ἔθνους ἀπραγμοσύνης, ἀπέναντι γεγονότος τοσοῦτον σχηματικῶν, δὲν πρέπει νὰ διαφύγῃ τὸν ἐλεγχῶν τῶν ἡμετέρων πολιτειολόγων, διότι ἂν δὲν ἐμφανῆν ὅτι τὸ ἔθνος ἀπώλεσε τὴν αἰσθητικότητά του, ὑποσημαίνει πάντως τὴν ὑπαρξίν λαυθανόντων τινῶν νοσηρῶν ἰδεῶν αἰτινῶς ὑποδόσκουσιν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, αἰτινῶς μαραινουσὶ πάντα ἐθνουσιασμὸν καὶ οὐνοῦσι πᾶσαν ἐλπίδα ἐν τῇ Ἑλληνικῇ καρδίᾳ. Ἡ ἀνεύρεσις τῶν αἰτιῶν τῆς νοσηρῆς ταύτης καταστάσεως καὶ ἡ καταπολέμησις αὐτῶν διὰ τῶν δυνατῶν μέσων, εἶνε ἔργον ἐξόχως πολιτικὸν καὶ ἀήλων ἀναμφισβήτητος εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τῆς δημοσιογραφίας. Τίθεται ὅθεν πρὸ τῶν ἀξιοτίμων συναδέλφων τῆς πρωτευούσης τὸ πρόβλημα τοῦτο καὶ ἐκ τῶν φώτων αὐτῶν καὶ τῆς πεφυτικῆς πείρας ἀπεδεχόμεθα ὀρθὴν τὴν λύσιν του. Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ δείξωμεν ἡμεῖς πρὸς τοὺς λογάδας τῆς Ἀθηναϊκῆς δημοσιογραφίας τὴν σπουδαιότητα παρομοίας μελέτης, οὐδὲ πόσον εἶαι ἐπείγον νὰ καταπολεμηθῶσι, καὶ διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων, αἱ ἀπεθαρρυντικαὶ ἰδέαι αἰλμαίνονται τὴν ψυχὴν ἐν τῷ ἔθνει καὶ ἀποπνίγουσαι πάντα ἐν αὐτῇ ἐθνουσιασμὸν, διότι οὐδέτις ἀγνοεῖ ἅφ' ἐνὸς μὲν ποσὸν μέγα καὶ πολύτιμον κερφαλαῖον ἐστὶ διὰ τὰ ἔθνη ὁ ἐθνουσιασμὸς αὐτῶν ὑπὲρ μίαν τινὲς ἰδέας, ἢτις ἂν κατορθωθῇ νὰ συγκινή τὰ πλῆθη κατισχύει πολλακτῶς τῶν τηλεθέ-

Ἡ ἐφετεινὴ ἐσοδεία τῶν ἀμπελῶν καὶ τῆς σταφίδος

Κατὰ τὴν περιόδον ὁ ἐπιθεωρητῆς τῆς Γεωργίας κ. Π. Γεννάδιος ἐφέτος παρετήρησεν, ὡς ἐμά-

λων, και αφ' ετέρου πάντες γνωρίζουσι πόσου είδους ἀγέλη ἐστὶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, ὅπερ ζῆ ἄνευ πόθων καὶ ἐλπίδων οὐδ' ἔχει ἕνα πολιτικόν, οὐδ' ἀνικνεῖται μετὰ πάλμων ἕνα Πάσχα. Μὰ εἶναι ἀνάγκη νὰ υπομνήσωμεν ὅτι τὴν μελέτην ταύτην δεόν νὰ ἐπιχειρήσωσιν οἱ δυνάμενοι ἐν καθάρῳ συνειδήτῃ καὶ ἄνευ πλαγίων σκέψεων, οὐδ' ὡς ζήτημα πολιτικῆς ἡμεροβίου. Ἐκ τῆς ἐλικρινούς ἀναζητήσεως καὶ καταδείξεως τῶν αἰτίων τῆς τοῦ ἔθνους ἀπραγμοσύνης πρὸ γεγονότος τοῦ ἔθνικοῦ βίου μεγίστης σημασίας, μέγα ἥσυχται ἔθνικόν συμφέρον, οἱ δὲ τῶν Ἀθηναίων κιοιοὶ Συναδελφοὶ φρονούμεν ὅτι ἀπεμῶς θέλουσι δράσει, τὴν εὐκαιρίαν νὰ παρήξωσι τῇ πατριδι σπουδαϊοτάτην ὑπηρεσίαν ἐπιβαλλομένην αὐτοῖς ἐκ τῆς ἰδίας ἀποστολῆς.

— Εὐτυχῶς κατ' ἐπιθέσειν πρὸς τὴν εὐδαίμονα ἡμῶν Πρωτεύουσάν ἡπολαύομεν πλήρους ὑγείας. Οὐδεμία λοιμώδης ἐπιδημία λυμαίνεται τὸν ἡμέτερον τόπον. Χάρης εἰς ὑδραγωγεῖον ἐντελέστατον δὲν ἔχουμεν νὰ φοβηθῶμεν οὔτε κατὰ διάνοιαν τὴν ἀνάμειξιν χωρικῶν ἀκαθαρσιῶν μετὰ τοῦ πόσιμου ἡμῶν ὕδατος. Ἐν τούτοις ὀφείλομεν νὰ υπομνήσωμεν εἰς τὸν ἡμέτερον κ. Δημάρχον, ὅτι ὑστερεῖ ἡ ἡμέτερα πόλις κατὰ τινὰ, τῶν ὁπίων ἡ ἐφαρμογὴ εὐχερῆς ἄλλως, ἐδύνατο νὰ πορίσῃ τῇ ἡμέτερα πόλει τελειότητα πλήρη ὑγεινῶν συνθηκῶν. Εὐχερῶς πάνυ νομίζομεν ἐδύνατο ὁ ἡμέτερος Δημάρχος νὰ ἐπιτύχῃ τὴν περὶ τῶν κερῶν οἰκονομῶν, ἐπιτακτικῶς ἐπίσης ἐπεβέβλητο, αὐτῶν ἡ ἀπγορεύσει εἰς ὁδοὺς ὅπου δὲν ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ παρόντος φθόνους, νὰ κηδεύεσθαι τὰ θύσῳδη ὕδατα εἰς τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ νὰ ἀπαιτήσῃ νὰ διοχετεύωνται ἐν τῷ λακκῶν καταλήλων. Ἡ καθαρὸότης τῆς ἐπιβλῶν ὑπολογουμένης ἐκτελεῖται μετὰ τινος ἐπιμελείας, νομίζομεν οὖτως ὅτι καὶ τι πλείον ἐδύνατο νὰ ἐπιτύχῃ. Ἐκ τῶν τῶν μικρῶν τῶν παρατηρήσεων νομίζομεν ὅτι δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν τοῦ ἡμετέρου συμπολίταις, ὅτι οὐδὲν ἔκτακτον καὶ δυσάρεστον λαμβάνει χώραν ὑπὸ τὴν ἐποψίν τῆς δημοσίου ὑγείας.

— Καθῆκον θεωροῦμεν νὰ υποβάλλωμεν εἰς τὸ ἐνταῦθα ἔκδοσιν ὅτι σκληρὸν εἶναι νὰ δίδωται δεξιὰ ἐξόδων εἰς ἀνθρώπους ἐτοιμὸθανάτους, μὴ ἔχοντας πρὸς τὴν κεφαλὴν καλεῖται ἡ ἐπιβλῶν θρωπία νομίζομεν ὅτι οὐ μόνον ταῦτα ἀπγορεύσει ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἕτερον ἄριστον ὅπερ ἤκουσα, ὅτι ἐκ τοιοῦτον πᾶσων ἐλέχθη ῥητικῶς, ὅτι ἡ νόσος αὐτοῦ εἶναι ἀνεπίδεκτος θεραπείας. Πολὺ σκληρὸν.

— Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐπανειλημμένας παραστάσεις τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἁ' Ἑρμῆς καὶ τὰς τοῦ ἡμετέρου γεωπόνου κ. Π. Γενναδίου ἐπρομηθεύθη ἐκ Γαλλίας δέκα ἐγγυτήρας καὶ ἀρκετὸν ποσὸν διθειοῦχου ἀνθρακός, ἅτινα ἐκομίσθησαν ἤδη εἰς Ἀθήνας. Διὰ τῶν ἐγγυτήρων τούτων, ὡς γνωστὸν, ποτίζονται διὰ τοῦ διθειοῦχου ἀνθρακός τὰ μέρη ἐν οἷς ἀναφαίνεται τὸ πρῶτον ἡ φυλλοξήρα, τὸ δὲ προληπτικὸν τοῦτο μέσον θεωρεῖται τὸ ἀποτελεσματικώτερον ἐξ ὧν μέχρι τοῦδε ἐπροτάθησαν. Ἡ πρόνοια αὕτη τοῦ Ἑπουργεῖου παρασκευάζουσα τὰ πρὸς καταδίωξιν τῆς φυλλοξήρας κατὰ κληλα μέτρα, ἐάν αὕτη ἤθελε παρουσιασθῇ ἐν Ἑλλάδι, ἐστὶ τὰ μάλα πρακτικὴ καὶ ἀξίεπαινος.

— Πρὸ πολλοῦ καὶ ἐπανειλημμένως ἡ πόλις ἡμῶν καὶ διὰ τοῦ ἐνταῦθα Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ ἐγγυηρίου τύπου ἐγνωρίσεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰς δυσχερείας τῆς πρὸς τὴν Ἑυρώπην ἡμέτερας τηλεγραφικῆς συγκοινωνίας, διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν τῆς ὑπαρχούσης μίαις μόνης ἐναερίου γραμμῆς ἀπὸ Πατρῶν εἰς Ζακύνθον, τὰς ἐκ τῶν δυσχερειῶν τούτων ζημίας τοῦ ἡμετέρου ἐμπορίου καὶ ἐζητήσατο ὅπως ἡ πόλις ἡμῶν συγκοινωνίῃ ἀπ' εὐθείας καὶ ἀμέσως δι' ὑποβρυχίου καλωδίου πρὸς τὴν Ζακύνθον, ἐνθα ἐδρεῖται ἐν τῶν σπουδαιοτάτων γραφείων τῆς τηλεγραφικῆς εταιρίας Eastern et Co, δι' ἧς, ὡς γνωστὸν, αἱ ἡμέτεροι τηλεγραφικαὶ συγκοινωνίαι πρὸς τὴν λοιπὴν Ἑυρώπην οὐσιωδῶς ἐβεβελιώθησαν, διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὑπαλλήλων τῆς καὶ τὸ σύστημα ὅπερ

ἐν ταῖς γραμμαῖς αὐτῆς ἐδείξατο, τὸ σύστημα D. P. H. X., δι' οὗ θυμασιῶς ἐπιτρέπεται νὰ διερχονται ταυτοχρόνως ἐπὶ τῆς ἰδίας γραμμῆς δύο τηλεγραφήματα καὶ ἀντιθέτον διεύθυνσιν διαβιβαζόμενα. Τῆς συνεννόησιν πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν ταύτην εἶχεν ἀναλαβεῖ ὁ ἐνταῦθα Ἐμπορικός Συλλόγος ἁ' Ἑρμῆς πρὸ καιροῦ, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας τοῦ ταύτης ἐγκαιρῶς ὑπέβαλε πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ἥδη ὡς ἀσφαλῶς πληροφοροῦσιν ἡμᾶς ἐξ Ἀθηνῶν ἐν Ἑπουργικῷ Συμβουλίῳ ἀνεγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τῆς νέας ταύτης τηλεγραφικῆς γραμμῆς μετὰ τῶν Πατρῶν καὶ Ζακύνθου, ἀπεφασίσθη ἡ σύστασις αὐτῆς κατὰ τὰς ὑποδείξεις τοῦ Συλλόγου καὶ ἐκλήθη ἡ ἐν Ζακύνθῳ εἰσαίρια Eastern Telegraph C^o πρὸς σύναψιν συμβάσεως. Χαίρομεν ἀναγράφοντες καὶ τοῦτο τὸ κάλλιστον ἔργον, ὀφειλόμενον εἰς τὴν περρωτισμένην ἐνεργείαν τοῦ ἡμετέρου Ἐμπορικοῦ Συλλόγου ἐργαζομένου τόσον πρακτικῶς.

— Εὐχαριστῶς ἀναγγέλλομεν τοῖς ἡμετέροις συμπολίταις ὅτι ὁ κ. Δημάρχος ἡμῶν, πρῶτον ἔχων ἀρωγὸν ἐν πᾶσι τὸν κ. Νομάρχην, δραστήρια ἐθετο εἰς ἐνεργείαν ὑπὲρ τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως μέτρα. Καὶ εἶναι μὲν ὁμολογούμενον ὅτι πάντοτε ἡ καθαριότης τῆς πόλεως διενεργεῖτο καλῶς, ἀλλ' ἡ παρούσα τοῦ ἔτους ὥρα, οἱ ἔκτακτοι καύσανες καὶ τὰ παθήματα τῶν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ, ἐπέβαλλον εἰς τοὺς ἐπιτετραμένους τὰ τῆς δημοσίας ὑγείας πλεονεκτήματα, καὶ τῆς ἀληθείας εὐχαριστῶς παρατηροῦμεν ὅτι αἱ τοῦ τόπου ἀρχαὶ οὐδὲν παραμελοῦσι τὸ δυνάμενον νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑγείαν τῆς πόλεως. Πολλὰ σημεῖα τῆς πόλεως ἐφείλκυσαν τὴν μέριμναν τοῦ κ. Δημάρχου, ἵνα δὲ μετὰ τοῦ κ. Νομάρχου ἐμεριμνήσαν περὶ τῆς ἀρκτικῆς παραλήας κατὰ τὰς ἀποθήκας τοῦ κ. Μπυργάνου, ἐνθα μετὰ σπουδῆς διενεργεῖται ὁ καθαρισμός, ἀπαλλάσσεται τὸ μέρος ἐκεῖνο πολλῶν ἀθλιότητων καὶ ἐφοδιάζεται δι' ἀναποφευκτῶν τινῶν συμπληρωμάτων τῆς καθαριότητος. Τὰ μέτρα ταῦτα, διὰ τὸ κατεπεῖγον, ἐνεκρίθησαν ἀμέσως ὑπὸ τοῦ κ. Νομάρχου, ὅστις πάντοτε προθύμως ἐνισχύει καὶ ἐνθαρρύνει τὰς καλὰς διαθέσεις καὶ τὰ σωτικὰ μέτρα τῆς δημοτ. ἀρχῆς. Καὶ περὶ τῶν πωλομένων ἐδωδίων καὶ κερπῶν ἐλήφθη πρόνοια, ἐκπέφεται δὲ νὰ τακτοποιηθῶσιν πλεονεκτήρον καὶ τὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν γένει, χάριν τῆς κοινῆς ὑγείας. Καὶ ἡ ἐπιβλέψις τῆς λειτουργίας τοῦ ὑδραγωγείου δὲν παραμελεῖται, χάριν δὲ εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου προσωπικῆν ἐργασίαν τοῦ κ. Δημάρχου καὶ τὸ ὕδωρ θέλει εἶσθαι ἀφρονώτερον, ἐξασφαλισθὲν ἐκ πάσης παρανόμου χρήσεως. Τὰ κάλλιστα ταῦτα μέτρα τοῦ κ. Δημάρχου, ἅτινα τυγχάνουσι τοῦ κοινῶ ἐπαίνου, δεόν νὰ ἐνισχυθῶσι καὶ συμπληρωθῶσι καὶ ὑπὸ τῆς ἰδιωτικῆς ἐνεργείας, διότι αἱ ἀρχαὶ εἰς ἴδῳ δὲν δύνανται νὰ ἐπαρκέσωσι μόναι οἱ ἰδιῶται οὐ μόνον οἰκοθεν καὶ ἀδιάστως ὀφείλουσι νὰ τηρῶσι τὰς περὶ καθαριότητος ἀστυνομικὰς διατάξεις, ἀλλὰ καὶ νὰ καταγγέλλωσι ἐγκαιρῶς πᾶσαν αὐτῶν παραβάσιν κακῶς ἐχούσων τὰς συνέπειας.

— Ὁ καύσανος κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα ἀνῆλθεν εἰς βαθμὸν ἀσυνήθη, ἰδίᾳ ὁμοῦς ὁ τῆς προχθῆς Τετάρτης ὅστις ἦτο ὅλως ἀήθη· τὸ ἑκατοντάβαθμον θερμόμετρον ἐδείκνυεν ἐν σκιᾷ 34 βαθμούς, ἀρκτικοανατολικῶς δ' ἀνεμὸς καυστικώτατος πνεῶν ἐπ' ὅλης τῆς ἡμέρας κατεζήρανε πᾶσαν ἰκμάδα. Πολὺ ὑπέφρον ἐκ τοῦ καύσανος τούτου οἱ ἐν τῇ ἐξοχῇ ἐργαζόμενοι, εἰς πολλὰ δὲ μέρη ἡ ἐργασία διεκόπη ἐπὶ τινὰς ὥρας. Ὁ καύσανος οὗτος ἐπετάχυνε τὴν ἀποξήρανσιν τοῦ ἐν ταῖς ἀλωνίαις ἐκτεθειμένου σταφιδοκαρπού, παρέβλαψεν οὐχ ἥττον τὸν ἐπιζητημένον ἐν τοῖς κλήμασι καὶ σπουδαίαν ἐπήνεγκε βλάβην εἰς τὰς ἀμπέλους, ὧν καὶ ἄλλως ἡ ἐσοδεία δὲν πρόμηνυτο ἐφέτος μεγάλη.

— Ἐπὶ τρεῖς ἑσπέρας συνεχῶς βλέπομεν ἐκ τῆς πόλεως ἡμῶν μετ' ἄλλους ψυχῆς πολλὰς πυρκαϊκῆς λυμαινομένας τὰ σπᾶνια δὲ δρα καὶ τὴν ἀσθενῆ βλάβησιν τῶν περὶ ἡμᾶς βουνῶν ἐν τῇ Πελοπόννησῳ καὶ τῇ ἀπέναντι Στερεᾷ. Φαίνεται ὅτι τὸ ἔργον τῆς καταστροφῆς τῶν ἡμετέρων ὀλι-

γων δασῶν δὲν θὰ παύσῃ ἀν δὲν ἐξολοθρεύσῃ καὶ τὸν τελευταῖον θάμνον καὶ δὲν καταστήσῃ τὴν γῆραν ἡμῶν ἐντελῶς ἐκατοικητον. Προχθῆς τὸ ἑσπέρας εἰς πέντε σημεία τοῦ περὶ ἡμᾶς ὀρίζοντος διεκρίνοντο εὐρύταται πυρκαϊκαὶ ἐρημούσαι τὸν τόπον καὶ εἰς ὀδυνηρὰς ἐνέβαλον σκέψεις πάντας ἀνυλογιζόμενος ποῖα τύχη ἀναμένει τὸν τόπον τοῦτον, οὕτως καταστρέφοντες τὰ δάση, στεῖρρομεν τὰς πηγὰς τῆς ὑγείας, τοῦ ὕδατος καὶ τῆς εὐκρασίας.

— Εἰς κάλλιστον θέαμα καλεῖ τοὺς φιλοθεάμονας ἐν τῷ ἡμετέρῳ θεάτρῳ κατὰ τὴν ἑσπέραν τῆς αὐριῶν ὁ Ἑλληνας κ. Γ. Νικολαΐδης, προθέμενος νὰ ἐκπλήξῃ ποικίλας σκηνὰς φαντασμαγορίας. Τὸ δημοσιεῦδὲν πρόγραμμα τοῦ ὑπόσχεται τὸ θέαμα διασκεδαστικὸν καὶ περὶ ἔργον, ὁ δὲ κ. Νικολαΐδης κέκτηται φήμην κάλλιστον εἰς τὸ εἶδος τούτου τεχνίτου, ὥστε ἡ φιλοθεάμων μερὶς τῆς πόλεως ἐλπίζομεν ὅτι θέλει τὸν ὑποστηρίξει διὰ τῆς ἐνθαρρύνσεώς της.

— Ἡ κ. Χρυσάνθη Ἀλεξανδρίδου, Διευθύντρια τοῦ γνωστοῦ ἐνταῦθα Παρθενωγωγείου, ἐδωρήσατο εἰς τὸν ἐνταῦθα Μητροπολιτικὸν ναὸν τοῦ Ἁβραγαμίου τρία καλὰ ὑμῶνα χρήσιμα εἰς τὰς ἱεροτελεστίας πολυτελεῖ καὶ καλλιτεχνικῶς κατεργασμένα. Οἱ ἐπίτροποι δι' ἐγγράφου τῶν πύχαριστήσαν τὴν δωρήτριαν ἥτις δὲν διακρίνεται τὸ πρῶτον ἤδη διὰ τὰ ἀγαθὰ καὶ εὐσεβῆ αὐτῆς κησώματα.

— Ὁ γνωστός ἐνταῦθα ἱατρός κ. Ἀργύριος Διαιμαντόπουλος δι' ἀγγελίας τοῦ ἀναγγέλλει τὴν ἔκδοσιν Ἑλληνικῆς Πρακτικῆς, ἥτοι διδασκαλίας τῶν τρόπων, δι' ὧν ἀναπτύσσεται φυσιολογικῶς ὁ ἄνθρωπος, προλαμβάνονται τὸ νοσήματα καὶ θεραπεύονται ταῦτα ἐνακίπτοντα, πραγματεῖαν χρησιμωτάτην εἰς πᾶσαν οἰκογένειαν. Περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου τούτου ἐγγυῶνται ἡ ἐπιστημονικὴ ἀξία τοῦ κ. Διαιμαντοπούλου καὶ ἡ μακρὰ αὐτοῦ πεῖρα. Κατὰ τὴν ἀγγελίαν ἡ βιβλίος ἀποτελεῖται ὄγκον 30—35 τυπογραφικῶν φύλλων τιμωμένην ἀντὶ δραχ. ὀκτώ.

— Προχθῆς ἐξεμῆτερον τὸ ἔξῃ πλήρης ἡμερῶν καὶ χθῆς ἐκκεῖθεν προσηκόντως ὁ γραμματεὺς ἡμῶν συμπολίτης Χαράλαμπος Κοκκινόζος ὑπολεγαγὸς τῆς Φάλαγγος, πολίτης δ' ἀγαθός καὶ χριστός. Ἀπλοϊκὸς τὸ ἦθος, τίμιος τὸν χαρακτήρα, ἐπέτελεσε πάντα τὰ ἐν τῇ ζωῇ καθήκοντα ἰδίᾳ δὲ τὰ πρὸς τὴν πατρίδα καὶ ἀποθανὼν ἐγκαταλείπει μνήμην ἀγαθὴν καὶ τέκνα κάλλιστους πολίτας.

— Ἡ ποιότης τοῦ πωλουμένου ἐν τῇ ἀγορῇ ἡμῶν δευτέρου ἀρτου εἶναι ἀθλία. Παρακαλεῖται ἡ ἀστυνομία νὰ υποβάλλῃ αὐτὸν εἰς αὐστηρὸν ἐλεγχον.

— Αὐριῶν εἰς μνήμην τῆς Κοιμώσεως τῆς Θεοτόκου πανηγυρίζει ἡ ἐνταῦθα μονὴ Γεροκομιεῖος, ἀφ' ἑσπέρας δὲ τῆς σήμερον πολλὸ πλῆθος εὐλαβῶν καὶ φιλοδότηων πορεύονται εἰς τὴν μονὴν καὶ παραμένουσιν ἐφ' ὅλης νυκτός καθ' ἣν ψάλλεται κατανυκτικὴ ἀκολουθία καὶ φέρεται περὶ τῶν ναῶν ἐν λιτανείᾳ ἡ ἀρχαία εἰκὼν τῆς Θεομήτορος, ἣν τὸ κοινὸν ἐνταῦθα σέβεται καὶ ἐξαιρέτως τιμᾷ. Ἡ κάλλιστη θεοὶς τῆς μονῆς, τὸ ἐν αὐτῇ ἀφρονον ὕδωρ, ἡ ὥρα τοῦ ἔτους καὶ τὸ φαιδρὸν τῆς ἡμερησίως προσελκύνουσι συνήθως πολὺ πλῆθος πιστῶν.

— Τὴν ἑσπέραν τῆς προχθῆς Τετάρτης εἰς τὸν φανωκῶρον τοῦ ἐνταῦθα ἀεριοφότος καθ' ἣν ὄψιν ἐξετέλει εἰς τὸ κεντρικώτερον μέρος τῆς πόλεως παρὰ τὸ λεσχίδιον, τὴν ἐργασίαν τοῦ ἐτραυματισθῆ διὰ μαχαίρας παρὰ τὸν δεξιὸν ὀφθαλμὸν ὑπὸ τινῶν ἀέρων καθήμενων ἐκεῖ. Ὁ δυστυχῆς τραυματισθεὶς ζένος τοῦ τόπου δὲν ἠδυνήθη ν' ἀναγνωρίσῃ τὸν τραυματίσαντα.

— Πληροφορούμεθα ὅτι τὴν 4 ἱσταμένῳ μηνὸς ὁ ἐπὶ εἰκοσαετηρίαν καταδικασθεὶς ἐπὶ ἀνθρωποκτονίᾳ καὶ ἤδη διατελὼν ἐπὶ φυγοδικία Θεόδωρος Κ. Θεωδωρακόπουλος, καὶ Ἰωάννης Α. Δρόσος ἐπίσης καταδικασθεὶς εἰς πενταετὴ φυλάκισιν ἐπὶ ὁμοίᾳ πράξει, ἐν πλήρει μεσημβρίᾳ καὶ ἐκ προμε-

λέτης έπυροβόλησαν κατά του συγχωριώ των εκ Κουτέλης των Απαθών Αλεξίου Ν. Σωτηροπούλου και τελευταίον του επήνεγκον επτά θανατηφόρα δια μαχαίριου τραύματα εις διάφορα μέρη του σώματος του και τελευταίον έτραυματίσαν δια μαχαίριδιών την Θεόνη Ν. Σωτηροπούλου. Η Είσαγγελία δέον να λάβη κατά των τοιούτων κακούργων τ' ανήκοντα καταδικαστικά μέτρα. *

— Ο ένωματάρχης Μανώλης Ίγγλέσιος προχθές Τετάρτην, πορευόμενος εκ Μεσολογγίου εις Ναύπακτον έγένετο ηλιοθύτος και πεσών του έπιπου του απέθανεν. Το πτώμα αυτού εν οίκατ' καταστάσει άνευρέθη σήμερον υπό των οικείων, δέν άνευρέθησαν δέ συν τούτω τά όπλα και η λοιπή άποσκευή του, άφαιρέθηνα ύπ' άγνώστων.

— Τη ίδια ημέρα και εκ του υπερβολικού καύσωνος έτελεύτησαν παρά τά λατωμεία της Γαυρολίμνης εις έργατης και μία γυνή έγγυας.

Αναγινώσκουεν εις τό «Εθν. Πνεύμα»

Σιδηροδρομικά.—Χθές προσήχθησαν άρμαδίως αί μειοδοτικά προτάσεις προς κατασκευήν των σιδηροδρομικών γραμμών από Πειραιώς εις Λάρισσαν και από Πειραιώς εις Πάτρας μεθ' όλας τάς διάθεσθαισεις της «Όρας» περί του άδυνάτου. Αί γενόμεναι προσφοραί είσιν αί εξής:

Α.) Του κ. Πολιακώρ άναδεχομένου την κατασκευήν του από Πειραιώς εις Λάρισσαν άντι 94,000,000 φράγκων, του δέ από Πειραιώς εις Πάτρας άντι 49,000,000, τό όλον άντι 140 εκατομμυρίων· δια τας δύο ήμισυ γραμμάς επικήσατο έκπτώσιν τινά αναλαμβάνων αυτάς άντι 136,000,000.

Β.) Π του κ. Chirico, Γάλλου άντισρωώπου του κ. Lascannes Perdoux δια τον από Πειραιώς εις Λάρισσαν, μήκους περίπου 340 χιλιομέτρων, άντι φρ. 67,427,000, δια δέ τον από Πειραιώς εις Πάτρας (220 χιλιομέτρων περίπου) άντι φρ. 41,160,000· εν τω συνόλω δια τούς δύο άντι φρ. 108,587,000.

Γ.) Του κ. Χαϊρινάκη δια μέν τον της Ααρτίσσης άντι φρ. 58,900,000, δια δέ τον μέχρι Πατρών άντι φρ. 39,900,000, τό όλον άντι φράγ. 98,800,000· Άλλ' η προσφορά τούτου δέν ελήφθη ύπ' όψιν, καθό μη συνοδευομένη ύπό της τακτικής άποδείξεως, ότι κατέθετο τό 1,000,000 φρ. της έγγυήσεως.

Εκ των προσφορών τούτων ένεκρίθη ύπό της κυβερνήσεως η του κ. Chirico, προσφορά μέλλοντος ποδ' αι επί των Έσωτερικών ύπουργού να συνάψη την σχετικήν σύμβασιν, πρό δέ της όριστικής έγγυήσεως έλαθεν η Κυβέρνησις ένυπόγραφον δήλωσιν του κ. Chirico δι' ης παραιτείται ουτος των εν τω δελτώ της προσφοράς του σημειωθείσων έπιφυλάξεων. Ο αυτός άντιπρόσωπος της γαλλικής εταιρίας άναδέχεται και την σιδηροδρομικήν ένωσιν Κορίνθου και Ναυπλίου εν τω έπισημη να χρησιμοποίηση μέρος του πλάτους της άμαξοδρομίας και την κατασκευήν έτέρας γραμμής ύποχρεωτικώς από Ααρτίσσης εις Βόλον, πιθανώς δέ και μεταξυ Ααρτίσσης και Τρικάλων.

Αξιότιμε κ. Συντάτα του «Φερολογουμένου»

Παρακαλώ ύμάς, να δημοσιεύσητε δια της άξιολόγου έφημερίδος, ην διευθύνετε τά έπόμενα:

Τό Δικαστήριον των Συνέδρων, ου πρόεδρευον κατά την δίκην επί φόνω του Π. Σταματοπούλου, ουδέποτε έσκέφητο περί άναβολής αυτής, και ουδέμία συνεπώς διαθεβαίσις η πληροφορία της Είσαγγελικής άρχής τό απεπλάνασεν όπως μη άναβάλη ταύτην. Έπλανήθη δέ ο δικηγόρος κ. Μάρκος, ύποστηρίξας τούτο δια της σχετικής περί της ύποθέσεως ταύτης διατριβής του, έπιλαθόμενος ότι, όταν δέν συνεδριάξη τό δικαστήριον των Συνέδρων, ουδέμίαν έχουσι άξίαν τά κατά τά διαλείμματα των συνεδριάσεων λεγόμενα πρός αυτήν,

η πρός τι των μελών του. Επί του προκειμένου μάλιστα η μομφή, ητις έψυθυρίζετο κατά του Δικαστηρίου των ένορκων όλιως άνεπιστήμως ύπό των πολιτικώς έναγόντων, ητον έντελώς ύποπτος, ως εκ του ένδιαφέροντος όπερ ουτοι είχον ίσως πρός την σύμφέρουσαν αυτοίς έκβασιν της δίκης, ώστε ουδέμία ήτο δυνατόν ν' άποδοθη αύτ' η σπουδαιότης άπορον δέ πώς συνεπέραναν ο κ. Μάρκος ότι ήτακσεν επί την κρίσιν του Δικαστηρίου επήρειάν τινά έναντίον του Νόμου και του όρθού λόγου τό άνωτέρω γεγονός, τό όποιον και άλλές ύποτιθέμενον δέν παρήγε νόμιμον λόγον άναβολής της δίκης.

Διατελώ μετά της προσηκούσης ύμιν ύπολήψεως.

Έν Πάτραις την 4 Αύγουστου 1881.

Α. ΛΥΜΠΕΡΑΚΗΣ.

Εις τον γράφαντά μοι τας δύο άνωνύμους έπιστολάς έκφράζω την ευγνωμοσύνην μου δια τά ύπερ έμου εύγενή αισθήματά του. Τόν παρακαλώ δέ να μήν τον προησιν αί κατ' έμου ύδρεις και διαβολαι των κακοβούλων πολυφήμων του, διότι ύπολήψεις δεδοκιμασμένα και κερτημένα δι' ύδρώτων και μόχθων άτρώτων και εύδοκίμων δέν θαμβούνται ύπό των αίσχρων και άτίμων θιασωτών της κακοηθείας.

Π. Δημητριάδης

Αριθ. 8,949.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ΝΟΜΑΡΧΗΣ ΑΧΑΪΑΣ ΚΑΙ ΗΛΙΔΟΣ

Διακηρύττει ότι:

1) Συνέπειά της ύπ' αριθ. 4,079 και από 5 Αύγουστου ε.ε. διαταγής του Έπουργείου των Έσωτερικών εκτίθεται εις συναγωνισμόν μειοδοτικής δημοπρασίας η κατασκευή του από χάνι Πετραλή εις τον ποταμόν Πύρρον (Καμινίτζαν) δευτέρου τμήματος της εθνικής όδου από Πατρών εις Πύρρον εκ μέτρων 3,163 και 76/00 κατά τό έγκριθεν διάγραμμα, ύπολογισμών και όρους συμφωνιών, τά όποια ύπάρχουσιν εκτεθειμένα εις τό γραφείον της ένταύθα Διευθύνσεως του Μηχανικού όπου οι εργολάβοι δύνανται να λάβωσιν γνώσιν αυτών, έμφανίζόμενοι καθ' έκαστην.

2) Ο εργολάβος θέλει ύπόκεισθαι εις τας δια του από 14 Σεπτεμβρίου 1850 Β. Διατάγματος προσδιωρισμένας ύποχρεώσεις και τας κατά συνέπειαν αυτού ένδοθείσας διατάξεις και οδηγίας, περί των διαλαμβάνει ή κατά συνέπειαν του Διατάγματος τούτου ένδοθείσα έγκύκλιος διαταγή του επί των Έσωτερικών Έπουργείου ύπ' αριθ. 116, άποδεχόμενος άπαντα τά εν αυτοίς και ύποσχόμενος να διατηρήση άπαρασαλεύτους τούς δια του έρημένου Β. Διατάγματος και της ύπουργικής έγκυκλίου έπιβαλλομένους όρους, ως και τούς ένδιαλαμβανομένους εν τη ύπ' αριθ. 4336 από 31 Ιανουαρίου 1880 έγκυκλίω.

3) Ο έχων τ' άπαιτούμενα προσόντα εργολάβος και θέλων να συναγωνισθή όφείλει να παρουσιάση κατά την ημέραν της δημοπρασίας εις τας διενεργούσας αυτήν άρχάς τά πιστοποιητικά της Ικανότητός του κατά τό ρηθέν διάγραμμα, αξιόχρεων έγγυητήν, όστις θέλει προσυπογράψει μετ' αυτού εις τά πρακτικά, και πιστοποιητικά κτηματοσημειώσεων του οικείου δημάρχου και του άρμοδίου ύποθηκοφύλακος κτημάτων έλευθέρων παντός βάρους και ύποθήκης αξίας τουλάχιστον ίσης πρός τό πέμπτον της κατά τον ύπολογισμόν αξίας του έργου τούτου, άλλως αποκλεισθήσεται του συναγωνισμοϋ.

4) Ο εργολάβος όφείλει έντός δέκα πέντε ρών από της πρός αυτόν κοινοποιήσεως της έγσεως των πρακτικών να κάμη έναρξιν του έργου και να φέρη εις πέρας αυτό έντός όκτώ μηνών από της αυτής προθεσμίας· άλλως τε ύπόκειται εις μέν την πρώτην περίπτωση εις τον επί κινδύνω αυτού και του έγγυητού του άναπλειστηρισμόν, εις δέ την δευτέραν εις την έφαρμογήν των διατάξεων του άρθρου 16 του άνωτέρω Β. Διατάγματος.

5) Η έγκριστις των πρακτικών άνήκει εις τό Έπουργείον των Έσωτερικών ο δέ τελευταίος μειοδότης είναι ύπόχρεως δια την προσφοράν του μεχριστότου άποφασίση τό προμνησθέν Έπουργείον επί του άποτελεσματος της δημοπρασίας.

6) Τά νομοισμένα δικαιώματα του κήρυκος και τέλη του χαρτοσήμου είναι εις βάρος του εργολάβου.

7) Η δημοπρασία, ένεργηθησομένη ένταύθα εις τον συνήθη των δημοπρασιών τόπον, άρχεται την 28 τρέχοντος μηνός και λήγει την 30 του ίδιου ημέραν της έβδομάδος Κυριακήν κατά την 12 ήραν της Μεσημβρίας. Πάσα προσφορά πρός επάνληψιν της μακροπρασίας μετά την ένεργείαν αυτής πρέπει να ήναι κατά πέντε τοίς εκατόν επί του άποτελέσματος.

8) Προσκαλούνται όθεν οι έπιθυμούντες να συναγωνισθώσι εις τον τόπον της δημοπρασίας κατά τας άνωτέρω ημέρας και ώρας.

Έν Πάτραις τη 11 Αύγουστου 1881.

Ο Νομάρχης

Κ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ.

Είδοποιήσεις

Την προσεχ' Δευτέραν 17 τρέχοντος μηνός Αύγουστου άρχονται τά μαθήματα της δευτέρας δημοτικής Σχολής της κάτω πόλεως Πατρών, όθεν είδοποιούνται οι γονείς να πέμπωσι τακτικώς τά τέκνα των εις την Σχολήν ταύτην.

(εκ της Σχολής.)

Οι Διευθυνται του έν Ζακύνθω Ξενοδοχείου

«Ο ΦΘΙΝΙΣ»

Είδοποιούσι τούς πολυαριθμους πλάτατ των δτι πρός εύκολίαν των συνιστώσιν ύποκατάστημα ύπό την έπωνυμίαν «ΠΥΡΓΟΣ Η ΗΑΕΙΑ» εΰέρον καθ' μετά της άπαιτούμενης καθαριότητος κλπ.

Πρός δέ ότι ουδέμίαν έχουσι σχέσιν με τό νεοσυσταίόμενον Ξενοδοχείον ύπό των Γιαννοπούλου Πρεβεδούρου και Σ.

Μάγειρος κατεστραμενος εκ του σεισμοϋ της Χίου έλθών ένταύθα, ζητεί έργασίαν παρά τινι οικία, Πληροφορια εις τό τυπογραφείον «Φερολογουμένου».

Ο εκδότης

Π. ΜΑΝΤΖΑΣ.